

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci *Marcely Ištvankové*

„Rozvoj mediální výchovy na českých základních školách v rámci ŠVP“

Kontext vzniku a přípravy bakalářské práce:

Tematické zaměření bakalářské práce si Marcela vybrala již v počátečním stadiu svého studia. Projevovala zájem o tematiku medií a jejich vliv na mladou generaci. Současně chtěla tuto tematiku zkoumat empiricky. Konkrétní zaměření si pak zvolila až v závěru studia. Tématem se jí stal projekt školní výchovy k mediální gramotnosti, který má oporu v jak v praktických zkušenostech z jiných zemí, v odborné reflexi (mezioborový výzkum vedoucí k formování speciálního oboru pedagogické vědy) a také v domácích iniciativách. Současně rozvíjené regulativní i praktické (pilotní) formy v ČR se staly předmětem bakalářské práce. Práce dobře reflektuje teoretické zázemí tohoto problému. Nepodařilo se však plně zvládnout logistiku empirického výzkumu. Dotazníkové šetření bylo nevhodně načasováno, takže neumožnilo, aby jeho výsledky byly využity v empirickém ověřování zvolených hypotéz.

Struktura práce:

Práce má velmi dobře zvolenou strukturu. V úvodní části je dobře zformulován kontext sledované tematiky a její problémy. Autorka nejprve charakterizuje kulturní důsledky rozmachu mediální techniky, přiklání se spíše k souboru přístupů s pozitivním hodnocením a posléze „vstupuje“ do oblasti pedagogických věd a jejich koncepčních přístupů k mediální výchově. Zde využívá jak historizující pohled, tak komparativní metodu při porovnávání situací v různých zemích. Po této úvodní části přistupuje k popisu situace mediální výchovy na základních školách v ČR. Poznatky obou předcházejících částí ji umožňují formulovat hypotézy, které chce následně ověřit empiricky – dotazníkovým šetřením a rozhovory.

Dosažené poznatky a hodnocení práce:

V práci se Marcela podařilo charakterizovat současnou situaci mediální výchovy, formy její regulativní podpory (ze strany ministerstva) i obrys stavu lokálních iniciativ škol v této oblasti. Uvedená charakteristika umožňuje specifikovat dva důležité předpoklady pro pozitivní vývoj mediální výchovy na ZŠ v ČR: (i) regulativní formy jsou přijímány jako užitečné a (ii) intenzita sebeorganizující činnosti škol v této oblasti je poměrně vysoká.

Nedostatečná návratnost dotazníkového šetření byla podle mého názoru dostatečně kompenzována rozhovory s důležitými aktéry a také monitoringem diskuse probíhající v učitelských novinách. Práce tedy obsahuje dostatek poznávacích zdrojů pro diskusi o zvolených hypotézách.

Práce představuje spíše typ sledovacího výzkumu, jenž monitoruje aktuálně uplatňované praktiky a podrobuje je kritické reflexi. Posledně jmenovaný (kritický) aspekt však není dosti uplatněn. Je to způsobeno zčásti i tím, že v teoretickém zdůvodnění je věnována malá pozornost negativním důsledkům medializace života. Takovou možnost nabízí Thompsonova práce, která je citována, avšak v tomto směru málo využita.

Určitou nejasnost spatřuji i v závěrečné části, které se vztahuje spíše k obecné problematice medií a měla by se vztahovat ke zvoleným hypotézám. Doporučuji, aby se Marcela v diskusi vyjádřila, zda a jak byla potvrzeny zvolené hypotézy. Po formální stránce neshledávám v práci žádné nedostatky,

práce je psána čtivě, rozsah odkazované literatury je přiměřený k tématu (pouze kolega Jařab, který překládal Giddensovu učebnici, by asi nesouhlasil se svým přejmenováním na Jeřáb, s. 40).

Návrh kreditního hodnocení: práci hodnotím jako velmi dobrou v rozsahu 35-36 kreditů.

Müller Karel V Černošicích, 31. 7. 2007